

Isten pecsétje és a fenevad bélyege, 1. rész

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Máté 27:45-50; Lukács 5:18-26;
Efezus 2:8-10; Jelenések 13:15-17; 14:4, 12

„Láttam egy másik angyalt is feljönni napkelet felől, akinél az élő Isten pecsétje volt, és hangosan kiáltott a négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, és ezt mondta: Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknak addig, amíg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgáit a homlokukon” (Jel 7:2-3, ÚRK).

Amikor tanulmányozzuk a végidei eseményeket a fenevad bélyege kapcsán, szembeötlő a különbség Isten kormányzata és a lelkek ellenségének működése között. Amint megállapítottuk, a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelem központi kérdései a hűség, a hatalom és az imádat. Jelenések 13. fejezetében a fenevadat, Dániel 7. fejezetében a kis szarvat, 2Thesszalónika 2. fejezetében a kárhozat fiát ábrázoló próféciák mind egy, az Isten tekintélyét bitorló hatalomként mutatják be, amely hűséget követel és a hamis imádat rendszerét vezeti be, még hozzá erőszakkal, kényszerítéssel és időnként megvesztegetéssel vagy jutalmazással – mindezt annak érdekében, hogy kierőszakolja magának az imádatot. Ezzel szemben Isten országának nagy motiváló ereje a szeretet. Isten népe nem a fenevad imádatában, hanem Isten tiszteletében leli legnagyobb örömét. Tagjai elkötelezik magukat az Úr mellett, tudva, hogy Ő mennyire elkötelezte magát mellettük. Csak egy dolog van, ami a végidőben bármelyikünket is megmenthet a fenevad bélyegének felvételétől – Jézus szeretete, ami olyan mély, hogy semmi nem törheti meg a hozzá fűződő kapcsolatunkat.

Ebben a tanulmányban tovább boncolgatjuk az itt említett témákat.

RENDÍTHETETLEN KITARTÁS

Amint Jel 14:7 versében láttuk, Isten mindenkit a Teremtő imádatára szólít. Ez az első angyal üzenete. A 8. versben hangzik el a figyelmeztetés „Babilon”, a hamis vallási rendszer ellen, amelynek gyökerei visszanyúlnak az ókori Babilonhoz. Ez a második angyal üzenete.

Jel 14:9-10 verseiben a harmadik angyal óv a fenevad imáadásától. Nagy hangon hirdeti: *„Ha valaki imádja a fenevadat és annak képmását, és felveszi annak bélyegét homlokára vagy kezére, az is iszik majd Isten haragjának borából, amelyet elegyítetlenül készített el haragjának poharában, és tűzben és kénköben gyötrődik a szent angyalok előtt és a Bárány előtt”* (ÚRK).

Olvassuk el Jel 14:12 versét! Isten végidei népének melyik két jellemzőjét fedezzük itt fel? Miért fontos mind a kettő?

A „béketűrésnek” vagy „hosszútűrésnek” fordított görög szó a *hüpomoné*, amit fordíthatunk úgy is, hogy „állhatatosság”. Az utolsó időben Istennek lesz egy népe, akik hűségesekek hozzá a tapasztalt ellenállás és heves üldöztetés dacára is. Az Úr kegyelme által állhatatosan kitartanak, létük közepontjában Isten áll, az életük kegyelemmel teljes és engedelmes.

A Teremtő imádása (Jel 14:7) éles ellentétben áll a fenevad imáadásával (Jel 14:9), és abban mutatkozik meg, hogy lesz egy nép, amelyik megtartja Isten parancsolatait és Jézus hitét (Jel 14:12). A Krisztushoz vagy a fenevadhoz való hűségért dúló végső küzdelemben központi téma az imádat, és ennek meghatározó eleme lesz a szombat.

Olvassuk el Róm 8:1-4, Ef 2:8-10 és Kol 1:29 verseit! E szakaszok szerint mi következik a hit általi életből?

Hit által részesülünk Krisztus kegyelmében, így az életünk átalakul. A Megváltó hűséges követői nemcsak hisznek Jézusban, hanem el is nyerik Jézus hitét, a végidőben olyan lesz a hitük, mint Jézusé, és hozzá hasonlóan mindhalálig hűségesek maradnak.

Mennyire vagyunk hűségesek a kis dolgokban? Ezek szerint mi várható, amikor az igazi megpróbáltatások jönnek (lásd Lk 16:10)?

KOZMIKUS KÜZDELEM

Olvassuk el Mt 27:45-50 szakaszát! Mit tudhatunk meg ebből a részből Krisztus szenvedéséről a kereszten? Miért kérdezte az Atyától, hogy „*miért hagytál el engemet*” (Mt 27:46, ÚRK)? Mit jelent „*Jézus hite*”? Hogyan világít rá erre ez a jelenet?

A kereszten függve, amikor sötétség borult rá, a világ bűneinek, vétkeinek kárhóztatása alatt roskadozva, az Atya szeretetének érzésétől elvágva Jézus az Atyával való kapcsolatára hagyatkozott, amit egész életében ápolt. Vagyis már a kellemes időkben maradéktalanul az Atyára bízta az életét, amivel a legrosszabb időre, a keresztre készült fel. A Megváltó bízott, még akkor is, amikor a körülmények kételkedésre készítették volna. Akkor sem adta fel, amikor úgy tűnt, mintha az Atya elhagyta volna.

„A félelmetes sötétségben, amikor látszólag elhagyta Isten, Krisztus az utolsó cseppig kiitta az emberi szenvedés poharát. Azokban a szörnyű órákban az Atya elfogadásának bizonyítékára bízta magát, amit korábban kapott tőle... Krisztus hit által győzött” (Ellen G. White: *Christ Triumphant*. 277. o.).

Jézus hite olyan mély, bizalommal teljes, elkötelezett, hogy nem ingathatja meg a világ összes démona, sem a földi megpróbáltatások teljes köre. Akkor is bízik, ha nem látja, nem érti a dolgokat, kitart, amikor alig van min kitartani. „*Jézus hite*” ajándék, amit hit által kapunk és ami átsegít az előtünk álló krízisen. Akkor tudjuk Krisztust valóban imádni, ha a szívünkben él, csak így tudunk hűségesen kitartani, amikor ránk akarják kényszeríteni a fenevad bélyegét.

Vizont ez nem jelenik meg csak úgy, hirtelen. Isten népének most kell napról napra megtanulnia hitből élni, nem számít, hogy könnyű vagy nehéz időkben, amikor Isten közelinek tűnik vagy éppen távolinak. „...*az igaz ember hitből él*” (Gal 3:11; lásd még Hab 2:4). Most van a felkészülés ideje. Minden mostani megpróbáltatás, amit hittel állunk ki, drága gyümölcsöt teremhet az életünkben.

Gondoljunk az életünknek egy olyan időszakára, amikor minden összedőlni látszott, mintha csak a hit maradt volna. Hogyan vészeltük át? Milyen tanulságokat szűrtünk le az esetből? A tapasztalatunkból mi segíthet másoknak is, akik talán hasonló nehézségeket élnek át?

AZT ARATJUK, AMIT VETETTÜNK

A fenevad bélyegét illető prófécia vallási türelmetlenséget, gazdasági bojkottot, üldözést és végül halálos rendeletet említ. Meglepő azonban, hogy bátorító üzenet is van benne. Isten még a legnehezebb időben is megtartja népét, „*akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét*” (Jel 14:12)! A parancsolatok közé tartozik természetesen a negyedik, a szombat parancsolata.

Jelenések 13. fejezetében a fenevad bélyegéről szóló prófécia beszámol Sántán legnagyobb dobásáról az Isten elleni háborúban. Az első stratégiája a megtévesztés. Ez a fejezet közli, hogy a jövőben az ördög majd egy földi, vallási-politikai hatalom által fog cselekedni, erőszakot alkalmazva, és ezt a hatalmat nevezi fenevadnak. Természetesen nem újkeletű dolog a vallási üldözés, attól kezdve történik, hogy Kain megölte Ábelt, amiért, ahogy Isten kijelentette, tisztelte az Urat (lásd 1Móz 4:1-8). Jézus beszélt arról, hogy a hívőket üldözni fogják az 1. századtól kezdve a korszakokon át: „*eljön az óra, amikor mindaz, aki megöl titeket, úgy véli, hogy Istennek tesz szolgálatot*” (Jn 16:2, ÚRK; lásd még Mt 10:22; 1Pt 4:12) – figyelmeztetett.

A fenevad bélyegéről szóló prófécia ennek a gonosz láncolatnak az utolsó láncszeme. A múltbeli üldözésekhez hasonlóan szintén azért tervelik ki, hogy mindenkire rákényszerítsenek egy bizonyos hitrendszert, valamint az istentisztelet általuk jóváhagyott formáját.

Olvassuk el Jel 13:15-17 szakaszát! Mivel áll szemben Isten népe a végső válság idején?

A prófécia szerint az üldözés gazdasági szankciókkal fog kezdődni: „*senki ne vehessen, se el ne adhasson semmit*”, ha nincs rajta „*a fenevad bélyege*”. Amikor ez megtörténik, az emberek túlnyomó többsége megadja majd magát. Aki pedig szembeszegül, az végül halálos ítélet alá esik.

Az ördög a megalkuvásokra késztetéssel készíti fel a magukat kereszténynek vallókat arra, hogy felvegyék a fenevad bélyegét, amikor a jövőben majd beköszönt a végső megpróbáltatás. Isten szeretete az, ami megerősít bennünket és megtart az előttünk álló zavaros időkben.

Olvassuk el Gal 6:7-9 verseit! Pál ugyan nem a végidei eseményekkel kapcsolatban írta ezt, miért alkalmazható mégis a fenevad bélyege és a hűséges kitartás összefüggésében is?

AKIK KÖVETIK A BÁRÁNYT

Jel 13:1-2 szerint honnan jön a fenevad? Kitől nyeri a hatalmát?

Jelenések 13. fejezetében az első fenevad a sárkánytól kapja erejét, királyi székét és hatalmát. Jel 12:9 és 20:2 versei megnevezik, hogy Sátán a sárkány. Ravasz ellenfél, földi erők által fejt ki a tevékenységét. Jel 12:3-5 versei szerint megpróbálta megölni az asszony „fiát” a születésekor. A fiúgyermek később „*elragadtatott Istenhez és az ő trónjához*” (Jel 12:5, ÚRK). Ez természetesen Krisztusra utal. Amikor Sátán el akarta pusztítani Krisztust, Heródes és a Római Birodalom által cselekedett. Később Pilátus, római kormányzó ítélte halálra, római hóhérok szögezték keresztre, római katona döfte belé a dárdát és a sirját is római katonák őrizték. Jel 13:2 szerint a pogány Római Birodalom által munkálkodó sárkány, azaz Sátán adja majd a királyi széket a felemelkedő fenevad hatalmának.

„A sárkány elsődleges értelemben Sátánt jelképezi, másodlagos értelemben azonban a Római Birodalmat... A Római Birodalmat követő hatalom, amely a sárkánytól kapta *»az erejét, trónját és nagy hatalmát«* (Jel 13:2, ÚRK) nyilván Róma pápai korszaka” (*The SDA Bible Commentary*. 7. köt. 817. o.). A. C. Flick történész úgy magyarázza, hogy „Róma politikai romjai közül emelkedett fel a nagy erkölcsi birodalom a római egyház *»óriási formájában«*” (A. C. Flick: *The Rise of the Medieval Church*. 1900, 150. o.; idézi *The SDA Bible Commentary*. 7. köt. 817. o.).

Milyen ellentétet látunk Jel 13:3 és 14:4 versei között?

Az „*egész föld*” követi a fenevadat, Istennek azonban lesz egy népe, akik *»követik a Bárányt*”. Vagy az egyik oldalt, vagy a másikat kell választani, vagy Jézus mellett, vagy ellene. Nem lesz köztes, semleges terület, mint ahogy most sincs. Ha valaki nem kötelezi el magát szilárdan Jézus mellett, akár tudatosan, akár nem, az a másik oldalhoz húz.

„*És mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért, de aki mindvégig helyt áll, az megtartatik*” (Mt 10:22, ÚRK). Mennyire állsz készen mindvégig kitartani?

EGYETLEN KÖZBENJÁRÓNK JÉZUS

A fenevad hatalmának mely azonosító jeleit fedezzük fel Jel 13:4-5 verseiben?

A fenevad *A jelenések könyvében* egy hitehagyóvá lett vallási erő szimbóluma, ami a pogány Rómából emelkedik fel és világszéles rendszerré növekszik. Jel 13:5 szerint káromló hatalom. Az Újszövetségben az minősül káromlásnak, ha valaki Isten előjogait tulajdonítja önmagának.

Olvassuk el Lk 5:18-26 és Jn 10:33 verseit! A káromlás melyik két elemét azonosítják ezek a részek?

A vezetők istenkáromlással vádolták Jézust, az Ő esetében igazságtalanul, mert Isten minden előjogával és hatalmával rendelkezik, beleértve azt is, hogy megbocsáthatja a bűneinket, hiszen Ő Isten. Ezért is mondta olyan határozottan: „Annyi idő óta veletek vagyok, és mégsem ismertél meg engem, Filep? aki engem látott, látta az Atyát; mimódon mondod azért te: Mutasd meg nekünk az Atyát” (Jn 14:9)?

ITim 2:5 versében az áll, hogy csak egy közbenjáró van Isten és ember között, az ember Krisztus Jézus. Ezzel szemben a római egyház azt tanítja, hogy a pap a közbenjáró Isten és a bűnös emberiség között. Csakhogy mivel a pap is bűnös ember, nem lehet a közbenjárónk, hiszen neki is szüksége van közbenjáróra. Istenkáromlást jelent még az is, ha valaki Istennek mondja magát vagy Isten helyére áll. Nézzünk meg csak két kijelentést a római egyház mérvadó forrásaiból!

„A pápa méltósága oly nagy és magasztos, hogy már nem csupán ember... olyan, mintha Isten lenne a földön” (Lucius Ferraris: *Prompta Bibliotheca*. 2. cikk: „Papa”, 1763, 6. köt. 25-29. o.).

XIII. Leo pápa így dicsekedett: „Mi [a pápa] töltjük be a földön a Mindenható Isten helyét” (*The Great Ecnyclical Letters of Pope Leo XIII*. New York, 1903, Benzinger, 193. o.).

Ezek az állítások még fontosabbnak tűnnek annak fényében, hogy az „anti-” előtag nem mindig azt jelenti, hogy „ellen”, hanem azt is, hogy „helyett”, „helyében”. Ebből következően az „Antikrisztus” azt jelenti, hogy „Krisztus helyett”.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„A mennyben elkezdődött nagy küzdelemnek már egészen az elején az volt Sátán célja, hogy Isten törvényét megdöntse, ezért lázadt fel a Teremtő ellen. A mennyet ugyan el kellett hagynia, de a harcot folytatta a földön. Szívósan igyekszik az embert elámítani, hogy rá tudja venni Isten törvényének áthágására. Az, hogy ez Isten egész törvényének félredobásával történik vagy csak egyetlen szabály elvetésével – az eredmény végtére is ugyanaz...

Sátán, hogy a menny törvényét lejárassa, kiforgatta a Biblia tanításait. Így tévedések kerültek sok ezer ember vallásába, akik azt vallják, hogy hisznek a Szentírásban. Az igazság és a tévelygés közötti utolsó nagy összecsapás csupán az Isten törvénye miatti hosszú küzdelem végső csatája. Mi most kapcsolódunk be ebbe a harcba, az emberi törvények és Jahve rendelkezései, a Biblia vallása és a mesék és hagyományok vallása közötti küzdelemben” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 240. o.).

A jelenések könyvében az imádat és a teremtés elválaszthatatlanul összekapcsolódik. A jó és a gonosz közötti küzdelem lényege, valamint a fenevad bélyegét körülvevő kérdések azzal kapcsolatosak, hogy méltó-e Isten az imádatra.

Amint láttuk, a szombatünneplésnek az adja a lényegét, hogy Krisztus a Teremtő. Jézus következetesen kiemelte annak a jelentőségét, hogy „*Az embernek Fia ura a szombatnak*” (Lk 6:5; lásd még Mt 12:8; Mk 2:28). A szombat örök emlékeztető az identitásunkra, arra, hogy emberként kik vagyunk. Minden embernek értéket tulajdonít. Folyamatosan megerősíti azt, hogy teremtmények vagyunk, a Teremtőnk pedig méltó a szövetségi hűségünkre és imádatunkra. Ezért gyűlöli annyira az ördög a szombatot, az arany kapcsot, ami összeköt bennünket a Teremtővel, ezért is lesz ennek a napnak döntő szerepe a végső válságban.

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Lényegében milyen alapelvek húzódnak meg a tengerből feljövő fenevad hatalmi törekvése mögött? Hogyan gyökerezhetnek meg ezek a mi szívünkben is, ráadásul anélkül, hogy a tudatában lennénk?
- 2) Mit válaszolnánk annak, aki szerint Sátán csupán primitív babonáság, nem vehetik komolyan tanult, intelligens emberek? Milyen érvet hozhatnánk fel ezzel szemben?

LUKÁTSI VILMA: ELJÖN

A sötétben ívet húz a fény,
megremegnek a csillagok.
Az embervilág vajúdó ölén
átvonaglik a legnagyobb titok,
hogy eljött egyszer -
jászolágyra fektették le,
mint kisdedet...
és eljön egyszer dicsőségben
az égig érő hit lépcsőjén
a földig érő Szeretet!